

γκάφα

γκάφα, η, ουσ. [<γαλλ. gaffe], απερίσκεπτος λόγος, άστοχη ενέργεια ή λανθασμένος υπολογισμός, που γίνεται από άγνοια ή επιπολαιότητα, και που εκθέτει αυτόν που την κάνει, και πολλές φορές, έχει δυσάρεστες συνέπειες σε βάρος του ή και σε βάρος άλλων: «οι γκάφες πληρώνονται, φίλε μου || δε χρωστάω τίποτα, να 'χω τραβήγματα για δικές σου γκάφες»·

- άσχημη γκάφα, βλ. φρ. χοντρή γκάφα·

- γκάφα πρώτου μεγέθους, βλ. φρ. χοντρή γκάφα·

- **κάνω γκάφα**, μιλώ απερίσκεπτα, ενεργώ άστοχα ή υπολογίζω λανθασμένα από άγνοια ή επιπολαιότητα, πράγμα, που με εκθέτει και πολλές φορές έχει δυσάρεστες συνέπειες σε βάρος μου ή και σε βάρος άλλων: «δεν τον παίρνω μαζί μου, γιατί κάνει συνέχεια γκάφες και μας κάνει άνω κάτω»·

- **πέφτω σε γκάφα**, βλ. φρ. κάνω γκάφα·

- **χοντρή γκάφα**, πολύ απερίσκεπτος λόγος, πολύ άστοχη ενέργεια ή λανθασμένος υπολογισμός, που γίνεται από άγνοια ή επιπολαιότητα, και εκθέτει πολύ σοβαρά αυτό που την κάνει, και πολλές φορές έχει πολύ δυσάρεστες συνέπειες σε βάρος του ή και σε βάρος άλλων: «από μια χοντρή γκάφα κινδυνεύει να χάσει τη θέση του».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας